

Sygn. akt V KO 17/21

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie z prywatnego oskarżenia C.K. i M.K. przeciwko **E. P., K. C. i innym** oskarżonej o czyn z art. 212 § 1 k.k. oraz art. 216 § 1 k.k. po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 marca 2021 r., na posiedzeniu w przedmiocie wniosku Sądu Rejonowego w G. zawartego w postanowieniu z dnia 22 lutego 2021 r., sygn. akt II K (...), o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
pozostawić wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 lutego 2021 r., wydanym w sprawie sygn. II K (...), Sąd Rejonowy w G., zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie – w trybie art. 37 k.p.k. - sprawy z prywatnego oskarżenia C. K. i M. K. przeciwko K. C. i 24 innym osobom, oskarżonym o czyny z art. 212 § 1 k.k. i art. 216 § 1 k.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Wniosek umotywowano tym, iż oskarżyciele prywatni skierowali do Sądu własnoręcznie sporządzone akty oskarżenia m.in. przeciwko „składowi orzeczniczym tworzonemu w ramach Sądu Rejonowego w G., ale również Sądu Okręgowego w P.”, jak też prokuratorom, biegłym lekarzom i funkcjonariuszom Policji. W tych aktach oskarżenia zawierały stwierdzenia co do posiadania poważnych wątpliwości odnośnie bezstronności tych sędziów. Dla zagwarantowania oskarżycielom prawa do poczucia, że ich sprawa rozstrzygana jest przez bezstronny sąd konieczne stało się wystąpienie do Sądu

Najwyższego z wnioskiem o przekazanie jej do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stwierdzona w sprawie sytuacja procesowa skutkuje koniecznością pozostawienia przedmiotowego wniosku Sądu Rejonowego w G. bez rozpoznania. Jest on bowiem dotknięty taką wadą prawną, która uniemożliwia jego merytoryczne rozpoznanie.

W składzie Sądu Rejonowego w G. wydającego w dniu 22 lutego 2021 r. postanowienie o wystąpieniu do Sądu Najwyższego – w trybie art. 37 k.p.k. – o przekazanie sprawy z oskarżenia prywatnego C. K. i M. K. przeciwko K. C. i innym osobom, innemu równorzędnemu sądowi zasiadała ta oskarżona sędzia, to jest K.C. Stało się tak pomimo, że w dniu 13 listopada 2020 r. sporządziła oświadczenie o tym, że „jako jedna z osób w sprawie oskarżonych podlega wyłączeniu od rozpoznania niniejszej sprawy z mocy prawa (art. 40 § 1 pkt 1 k.p.k.)” (k. 193).

W zaistniałym układzie procesowym, nie ulega wątpliwości zasadność tego oświadczenia sędzi K. C. w świetle przywołanego przez nią przepisu – wyłączającego ją z mocy prawa od udziału w niniejszej sprawie.(por. postanowienia Sądu Najwyższego 11 sierpnia 2020 r. , IV KO 88/20 oraz z 13 sierpnia 2020 r. , IV KO 89/20).

To uniemożliwiało jakąkolwiek merytoryczną ocenę wniosku złożonego przez Sąd Rejonowy w G. w trybie art. 37 k.p.k. – tak w zakresie przywołanej przez ten Sąd argumentacji, jak też i (związanych ze statusem niektórych oskarżonych) uwarunkowań procesowych będących następstwem regulacji, którą zawiera art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k.

Z tych wszystkich względów postanowiono jak wyżej.